

zijn de soorten als vermeld in tabel I integraal beschermd.

De soorten uit tabel II zijn beschermd voor wat hun ondergrondse delen betreft tot en met de wortelhals.

De soorten uit tabel III mogen niet voor handels- en industriële doeleinden geplukt worden

Bovendien geldt er, onafhankelijk van dit K.B., een volledig plukverbod in de natuurreservaten (zoals bijvoorbeeld de hele Sint Pietersberg).

Martine Lejeune,
de Gerlachestraat 9/8, Hasselt.

Tabel I. Integraal beschermde planten.

Aconitum napellus L., Blauwe monnikskap
Anacamptis pyramidalis (L.), Hondskruid
Arnica montana L., Valkruid
Artemisia alba Turra, Kamferalsem
Artemisia campestris L., Wilde averuit
Calla palustris L., Slangenwortel
Calystegia soldanella (L.), Zeewinde
Cephalanthera damasonium (Mill.) Druce, Bleek bosvogeltje
Cephalanthera longifolia (L.), Wit bosvogeltje
Cryptogramma crispa (L.), Gekroesde rolvaren
Daphne mezereum L., Peperboompe
Dianthus deltoides L., Heideanjer

Dianthus gratianopolitanus Vill., Rotsanjer
Draba aizoides L., Hongerbloempje
Drosera intermedia Hayne, Kleine zonnedauw
Drosera rotundifolia L., Ronde zonnedauw
Eryngium maritimum L., Blauwe zeedistel
Gentiana cruciata L., Kruisbladgentiaan
Gentiana pneumonanthe L., Klokgesgentiaan
Gymnadenia odoratissima (L.), Geurige muggenorchis
Halimione pedunculata (L.), Aell. Gesteelde zoutmelde
Hammarbya paludosa (L.), Malaxis
Helichrysum arenarium (L.), Strobloem
Hymenoglossum hircinum (L.), Bokkenorchis
Juniperus communis L., Jeneverbes
Limodorum abortivum L. (Sw.), Limodorum
Liparis loeselii (L.), Liparis
Lobelia dortmanna (L.), Waterlobelia
Lychnis viscaria L., Rode pekanjer
Lycopodiaceae, Wolfsklauwachtigen
Ophrys apifera Huds., Bijenororchis
Ophrys fuciflora (Crantz.) Moench, Horzelorchis
Ophrys insectifera L., Vliegenorchis
Ophrys sphegodes Mill., Spinnenorchis
Orchis militaris L., Soldaatje
Orchis morio L., Harlekijn
Orchis purpurea Huds., Bruine orchis
Orchis simia Lam., Aapjesorchis
Orchis ustulata L., Aangebrande orchis
Parnassia palustris L., Parnassia
Potentilla rupestris L., Rotsganzerik
Sempervivum funckii var. *aqualienae*, Huislook
Sparganium angustifolium Michaux, Drijvende egelskop
Stratiotes aloides L., Krabbescheer
Vicia orobus DC., Heidewikke

Tabel II. Beperkt beschermde planten.

Actaea spicata L., Zwarte gifbes
Althaea officinalis L., Heemst
Anemone pulsatilla L., Wildemanskruid
Anthericum liliago L., Grasielie
Armeria maritima (Mill.) Willd., Engels gras
Centaurea montana L., Bergcentaurie
Erica cinerea L., Grauwe dopheide
Erica tetralix L., Dopheide
Leucoium aestivum L., Zomerkllokje
Leucoium vernum L., Lenteklokje
Limonium vulgare Mill., Lamsoor
Lunaria rediviva L., Wilde judaspenning
Nymphaeaceae, Waterlelieachtigen
Orchidaceae spp., Orchideeën
Osmunda regalis L., Koningsvaren
Primula vulgaris Huds., Stengellose sleutelbloem
Ranunculus platanifolius L., Plataanbladige ranonkel
Rosa spp. *except*: Roos, alle soorten behalve:
— *Rosa arvensis* Hyds, — Akkerroos
— *Rosa canina* L., — Hondstroos
Scilla bifolia L., Sterhyacint
Trientatis europaea L., Zevenster

Tabel III. Planten met een plukverbod voor handel en industrie.

Centaureum erythaea Rafn., Duizendguldenkruid
Centaureum littorale (D. Turn) Gilm., Strandduizendguldenkruid
Cladonia sp. Subgen. *Cladina*, Rendiermossen
Menyanthes trifoliata L., Waterdriblad
Salicornia spp., Zeekraal, alle soorten
Sphagnum spp., Veenmossen, alle soorten
Tamus communis L., Spekwortel

Boekbesprekingen

Protégéons nos Batraciens et Reptiles. Coll.: Animaux menacés en Wallonie.

G.H. Parent Gembloux, België; Région Wallonne & Duculot, 1983. 172 blz., afbn. krtn. Prijs: 295 Bfr.

Van 1978 tot 1981 werd door een ploeg wetenschappers een enquête gehouden naar de toestand en de redenen van de achteruitgang van een aantal bedreigde diergroepen in Wallonië (d.i. de zuidhelft van België, waar men Frans praat). Dit resulteerde in een enkele decimeters hoge reeks gestencilde rapporten met beperkte oplage en leesbaarheid. Uit deze wetenschappelijke dossiers wordt nu, door een gelukkig samenwerkingsverband tussen de Waalse Executieve (Deelregering) en de uitgeverij Duculot uit Gembloux, een reeks van vier boekwerken uitgegeven waarin de inhoud en de conclusies van de eerder-

genoemde rapporten op bevattelijke en voor een breed publiek toegankelijke wijze wordt vrijgegeven. Eén ervan behandelt de Waalse herpetofauna.

Het is een goed boek geworden, zowel wat de vormgeving als wat de -zeer informatieve- tekst betreft. In een inleiding wordt de status van de verschillende in Wallonië aanwezige reptielen en amfibieën kort geschetst.

Het eerste grote deel van het werk omvat een gedetailleerde analyse van de situatie van alle aanwezige taxa, 24 in totaal.

Voor elke soort worden twee verspreidingskaarten gegeven, ééntje op Westeuropes niveau en een tweede voor Wallonië. Deze laatste is, net zoals in de "Atlas commenté de l'herpétofaune de la Belgique et du Grand-Duché de Luxembourg" (Parent, 1979) en bij Bergmans (in Sparreboom, 1981) opgesteld op basis van het I.F.B.L.-uurhokkensysteem (plantenkaartjes). Hierop volgt een beschrijving van de door de soort bewoonde biotopen, een schets van de evolutie van de status van de soort, een opsomming van de

factoren die bijdragen tot het bedreigen van het voortbestaan ervan, en worden aanbevelingen geformuleerd met het oog op het nemen van specifieke beschermingsmaatregelen. Per soort is eveneens een bibliografie opgenomen. Daar het boek met name bedoeld is voor niet-deskundigen heeft men voorzien in de opname van een klein glossarium. Het gebruikte I.F.B.L.-raster bedekt het gehele land, maar de verspreidingsgegevens zijn slechts voor Wallonië ingevuld. Dit bemoeilijkt wel de interpretatie van de kaartjes langs de taalgrens. Het ware nuttig geweest voorin een kaart op te nemen waar deze op was ingetekend. In het tweede grote deel worden op zeer gedetailleerde en geordende wijze de redenen voor de achteruitgang van de Waalse herpetofauna opgesomd. Het is een hard stuk, waarin de auteur niets of niemand gespaard heeft. Achter bijna alle geconstateerde regressies schuilt steeds direct of indirect een menselijke oorzaak. Het hoofdstuk stemt niet tot optimisme en behoort voor al wie met natuurbehoud begaan is tot het meest aanbevelenswaardig deel van het boek. Het bestaat

ongeveer 35 blz.

Het derde deel tenslotte gaat in op de remedies tegen de geconstateerde en te verwachten - ronduit catastrofale - vernieling van de populaties amfibieën en reptielen. Maatregelen worden voorgesteld op wettelijk en educatief vlak enerzijds, terwijl anderzijds veel nog goede terreinen een reservaatstatus en dito beheer dienen te krijgen.

Hoewel het werk over Wallonië gaat, zijn door de gehele tekst heen regelmatig gedetailleerde verwijzingen opgenomen naar situaties in Vlaanderen en in Nederlands Limburg. Ook waar dit niet expliciet gebeurt zijn er veel elders identieke of herkenbare situaties in te vinden.

De kleurenillustraties, grotendeels het werk van de heer G. Matagne, zijn inhoudelijk goed gekozen en, op de kaffoto na, ook goed afgedrukt. De biotoopfoto's zijn van verhelderend commentaar voorzien.

Ik wens dit werk de verspreiding toe die het verdient, en twijfel er niet aan dat het een wezenlijke bijdrage zal leveren tot het doel waarvoor het geschreven werd.

J. Burny

Kraaien in de nesten

Stichting Kritisch Faunabeheer, Postbus 76, 's Gravenhage, 1983. 114 blz., afbn., lit. opg.

'Kraaien in de nesten' is het verslag van het Kraaiensymposium, dat door de Stichting Kritisch Faunabeheer georganiseerd werd op 6 februari 1982. De opzet van dit symposium was om de verschillende meningen rond het thema "Het effect van populatiebeheer op kraaiachtigen en hun invloed als predator op het ecosysteem". Op het symposium werden een aantal lezingen gehouden die allerlei aspecten van kraaiachtigen belichten. Centraal hierbij stonden de vragen of kraaiachtigen schadelijk zijn voor andere dieren of voor de landbouw en of kraaiachtigen (daarom) bestreden zouden moeten worden. De inleidingen werden verzorgd door een aantal mensen met een zeer verscheiden achtergrond, te weten: Dr. A.L. Spaans (Rijksinstituut van Natuurbeheer; Dr. W.J. Doude van Troostwijk (Ministerie van Landbouw en Visserij, Directie Faunabeheer), A.J. Dijkens (Natuurbescherming); J.G. Nollen (Nederlandse Boeren Jagers Vereniging) en H.H. Niesen (Stichting Kritisch Faunabeheer).

Het symposium werd afgesloten met een uitgebreide forumdiscussie, waarin nog vele aspecten van de kraaiachtigen de revue passeerden.

Aan het einde van het boekje komt de symposiumcommissie tot de conclusie dat bejaging van kraaiachtigen omwille van de vogelstand zinloos is. De huidige bejaging lijkt niet tot verlaging van de absolute aantallen te leiden. Voor gebieden waar kraaienpopulaties veel aantoonbare economische schade aan de landbouw veroorzaken zou gezocht moeten worden naar betere verjagingsmethoden.

Samengevat: 'Kraaien in de 'nesten' is een boekje geworden dat een goed overzicht biedt over de kraaienproblematiek. De thema's die aan de orde komen zijn goed gekozen en behalve op kraaiachtigen ook op veel andere diergroepen toepasbaar.

Ik wil niet besluiten zonder op te merken, dat de voorzitter van de forumdiscussie de kennelijk goede sfeer op het symposium onder woorden bracht met de woorden dat de symposiumdeelnemers op hem deels de indruk maakten te bestaan uit een gezelschap tamelijk 'tamme kraaien'.

A.J. Lever

Beken en beekdalen

K.N.N.V. Natura, Hoogwoud 111 blz., afbn., Ktn. Prijs f 10,—.

Van de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging ontvingen wij deze dagen dit themanummer van haar maandblad *Natura* met verzoek deze uitgave onder de speciale aandacht van onze lezers te brengen. Onnodig wellicht te zeggen dat we dit gaarne doen en niet alleen vanwege de goede band die door de jaren heen gegroeid is tussen ons Genootschap en de tien jaar oudere K.N.N.V.

In dit nummer, dat onder redactie van Steven van den Brand, Joke Bokhoven, Jaap Woets, Rob Wellner en Wim Evers tot stand is gekomen en geheel gewijd is aan beschouwingen van onze beken en beekdalen, belichten verschillende auteurs op zeer goede en deskundige wijze deze gebieden.

Om niets tekort te doen aan de overige provincies, met ieder ook natuurlijk haar eigen charme, zijn het toch wel de provincies Overijssel, Drente, Gelderland, Noord-Brabant en Limburg waar betrekkelijk ongerepte natuur nog in ruime mate voorhanden is. Het zijn danook de landschappen van deze provincies waarin de verhandelingen zich afspelen en het aanzien van deze landschappen immers wordt voor een groot deel bepaald door de aanwezigheid van laagland-beken. Het is juist de noodzaak van het ongerepte bewaren van deze waterlopen dat de redactie heeft bewogen met de uitgave van dit nummer de nadruk op deze noodzaak te leggen.

De laagland-beken met hun diversiteit in waterflora en -fauna, zoals wij die in ons land kennen formuleerde Jac. P. Thijssse in 1934 als volgt: "onder de lagere dieren en planten zijn er die nergens in Europa en wellicht nergens in de wereld zo voorkomen als hier".

Reden te meer dus dat er een plicht op ons rust om deze gebieden zo ongestoord mogelijk te bewaren.

In de verschillende artikelen komen beschrijvingen voor van stroomdallandschappen uit eerder genoemde provincies, waarbij de ene auteur de waterfauna belicht, anderen zich weer bepalen tot de botanische aspecten, zowel die van het water als de naaste omgeving van de aanwezige beken en van de soms zeer brede beekdalen. Ook vogels die speciaal gebonden zijn aan stromend water zoals o.a. Waterspreeuw, Grote gele kwikstaart en IJsvogel worden uitvoerig besproken.

Voorts lezen we ook wat de gevolgen zijn voor het landschap bij het corrigeren van sommige beken, in gewoon Nederlands: Kanalisatie genoemd. Diverse foto's in de tekst geven hier een sprekend voorbeeld van. En dan is er nog de toenemende vervuiling die een doorlopende bedreiging vormt

voor het bestaan van de dikwijls unieke waterflora en -fauna en de nadelige effecten hiervan voor de naaste omgeving.

Alle artikelen zijn rijkelijk voorzien van zeer goede foto's, tekeningen, kaartjes en grafieken die het behandelde gebied op uitstekende wijze illustreren. Aan het slot van het artikel treft men bovendien een literatuuropgave aan die de schrijvers geraadpleegd hebben als aanvulling van eigen waarneming of om deze te staven.

Bij het herlezen van sommige passages kwam bij mij de gedachte naar voren dat wij toch bevoorrechte mensen zijn om in zo'n mooi land te mogen wonen. Maar tevens slaak ik dan de verzuchting dat wij allen toch niets moeten nalaten om dit schoons te bewaren en ons dus schrap dienen te zetten als weer funeste ingrepen tengevolge van landhervorming en grootschaligheid van overheidswege dreigen plaats te grijpen. Ik realiseer me zeer wel dat het voor deze instanties dikwijls moeilijk is om in dit dichtst bevolkte land van Europa, zo niet van de wereld, de leefbaarheid te waarborgen. Maar op ons als natuurbeschermers rust wel de taak die ingrepen binnen de perken te houden en te voorkomen dat het nageslacht ons blijvend verwijt dat wij in onze taak tot behoud van al dit schoons schramelijk tekort geschoten zijn.

Gelukkig dat Stichtingen als Het Limburgs Landschap, Het Drentse-, Het Overijssels-, Het Geldersch- en Het Noordbrabants Landschap en natuurlijk ook de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten al veel gebieden door aankoop veilig gesteld hebben, zodat eerder genoemde verminkingen, althans daar, niet meer kunnen voorkomen.

Samenvattend kan ik alleen nog zeggen dat hier een uiterst zorgvuldig samengestelde aflevering van *Natura* voor me ligt, waarvoor Redactie en auteurs een groot compliment verdienen.

Losse exemplaren van dit *Beken en Beekdalen*-nummer zijn à f 10,— te bestellen bij: Bureau K.N.N.V., Burg. Hoogenboomlaan 24, 1718 BJ Hoogwoud. Om de prijs behoeft men het echt niet te laten.

H. Th.

Belgique

F. Robaszynski en C. Dupuis In: *Guides géologiques régionaux*, Ed Masson, Paris 1983. 204 blz., 154 afbn. Prijs: FF 98,— (ongeveer f 48,—).

In de loop der jaren zijn de veelal van een rode kaft voorziene regionale geologische gidsen van de uitgeverij Masson (Parijs) een begrip geworden voor vele honderden geologen, die beroepshalve of als amateur iets meer willen weten over de geologie of geologische ontsluitingen in Frankrijk en België. Het langwerpige pocket formaat (13 x 24 cm) leent zich ertoe om deze boekjes ook mee in het veld te nemen en ter plekke nog eens te raadplegen.

Ook deze nieuwe uitgave over de geologie van België zal met plezier ontvangen worden. Deze gids sluit aan op de reeds eerder verschenen deeltjes "Région du Nord" (Noord-Frankrijk plus zuidwest België) en "Ardenne-Luxembourg". De

auteurs hebben doublures vermeden, zoals ook valt af te leiden uit de kaart op blz. 7, waar de complementaire excursie-routes uit de andere gidsen zijn aangegeven.

Dankzij de medewerking van maar liefst 39 specialisten zijn de auteurs erin geslaagd om de meest recente ideeën over de geologie van België in deze gids te verwerken. Daardoor is dit boekje niet alleen geschikt om bij bijna 200 geologische ontsluitingen te gebruiken, maar ook een prima handboek.

Om de toegankelijkheid van deze gidsen te vergroten voor diegenen, die de Franse taal niet beheersen, zou het misschien wenselijk zijn om bij de uitgave van toekomstige deeltjes te overwegen om de figuur-onderschriften tweetalig te maken (Frans en Engels). Of misschien moeten we het Frans op de middelbare school maar weer tot een verplicht vak maken? Van harte aanbevolen!

M.J.M. Bless

De Standaardlijst van de Nederlandse Paddestoelnamen.

C. Bas, J. van Brummelen, F. Tjallingii, G. Tjallingii-Beukers.

Hoogwoud, Kon. Ned. Natuurhist. Ver. i.s.m. Ned. Mycologische Ver., 1983. Wetenschappelijke Mededeling nr. 156. 72 blz., reg. Prijs: f 8,50 (leden KNNV f 7,00). Te bestellen door overmaking van het bedrag op postgiro 13028 t.n.v. Bureau KNNV te Hoogwoud onder vermelding van het gewenste.

In Nederland komen zeker 4000 hogere zwammen voor. Hiervan hebben er zo'n 1200 een officiële Nederlandse naam nu de Standaardlijst van de Nederlandse Paddestoelnamen verschenen is. Dat er een behoefte is aan algemeen geldende Nederlandse namen blijkt alleen hier al uit dat in enkele recent verschenen (herdrukken) van buitenlandse, vertaalde en bewerkte, populaire paddestoelgidsen reeds op voorhand gebruik gemaakt is van de nu gepubliceerde namen. Behalve door de beginnende mycoloog zullen de Nederlandse namen vooral gebruikt kunnen worden op scholen, tentoonstellingen, excursies e.d. De vakmensen en gevorderde amateurs zullen het wel bij de wetenschappelijke namen houden, omdat zij daarmee toegang hebben tot de internationale literatuur. Ook op het terrein van de wetenschappelijke naamgeving is echter door de samenstellers van de lijst veel werk verricht. De lijst bevat naast de thans geldende wetenschappelijke namen een groot aantal synoniemen. Daarvan zijn er veel in omloop. Bij de 1200 onderhavige paddestoelen vindt men pak-weg het dubbele aan Latijnse namen! In de strijd tegen de Babylonische spraakverwarring bij de wetenschappelijke namen kunnen we dit werk beschouwen als een tweesnijdend zwaard. Behalve dat we de juiste wetenschappelijke naam kunnen onderscheiden van zijn synoniem, geeft dit werk ook aan hoe we beiden uit moeten spreken. Op de te beklemto-

nen lettergrepen is een accent-teken geplaatst. De Standaardlijst voor de Nederlandsde Paddestoelnamen is onmisbaar voor hen die zich intensief met paddestoelen bezig houden. Daarnaast kan de prijs geen bezwaar zijn voor hen die aan hun oude paddestoelgids verknocht zijn en toch de juiste naam wil kennen. Wie een nieuwe paddestoelgids wil aanschaffen doet er goed aan vooraf te controleren of de uitgeverij zich de moeite getroost heeft de resultaten van dit werk in zijn uitgave te verwerken. Tot slot zij nog vermeld dat de lijst is samengesteld in nauwe samenwerking met Vlaamse mycologen en zij is dan ook bedoeld voor het hele Nederlandstalige gebied.

Johan de Boer

Paddestoelen in een oogopslag

U. Nonis, 231 blz., afbn., reg.

Tuinbloemen in een oogopslag

L. Cretti/G.B. Bosisio, 207 blz., afbn., reg.

Europese vogels in een oogopslag

L. Gonissen / G. Mornie, 192 blz., afbn., reg. Onderdelen van de reeks De Natuur in een oogopslag. Antwerpen, Uitg. De Nederlandse Boekhandel/Bussum, Uitg. Moussault, 1983. Prijs per deel f 29,50.

In deze serie wordt geprobeerd de kenmerken van een zeer beperkt en schijnbaar willekeurig gekozen aantal soorten paddestoelen, tuinbloemen en vogels in schema's met vele pictogrammen weer te geven met de bedoeling de lezer in staat te stellen "in een oogopslag" determinaties te kunnen laten verrichten. Richtlijn is daarbij eerst de (hoofd-)kleur zodat bijvoorbeeld Jan van Gent en Ortoolaan of IJsvogel en Koekoek in een groep worden geplaatst. Op een pagina zijn telkens een kleurenfoto en een pictogramschema afgedrukt waarbij alleen in het deeltje over paddestoelen tekstinformatie van enige omvang wordt gegeven. De boekjes zijn voorzien van enige inleidende hoofdstukjes. De opzet spreekt mij minder aan en het doorgronden van de schema's vergt verscheidene oogopslagen. De pretenties van de boekjes (zoals op de achteromslag geformuleerd) worden niet waargemaakt. Daarvoor zijn 168 soorten paddestoelen geen "ruime" selectie en is 144 soorten vogels voor geheel Europa ook wat weinig. Wie gewoon wat snuffelen wil in een plaatjesboek vindt hier heel misschien iets van zijn gading.

Douwe Th. de Graaf

Verkade album 'Bosch en Heide'.

Jac. P. Thijssse. Ede; Zomer en Keuning, 1983. 102 blz., afbn., reg. Prijs: f 24,90.

Met de heruitgave van Bosch en Heide is na het verschijnen van de jaargetijden albums Lente,

Zomer, Herfst en Winter nu ook de tweede reeks oorspronkelijke Verkade albums compleet. Want reeds eerder werden de albums Blonde Duinen, Bonte Wei en het Naardermeer opnieuw uitgegeven.

Van de Verkade albums kan wel gezegd worden dat ze vele Nederlanders hebben bezig gehouden. Het album Bosch en Heide wordt algemeen beschouwd als een van de hoogtepunten uit de reeks albums die tussen 1903 en 1939 verschenen zijn.

In Bosch en Heide wandelen we met natuurkenner en -liefhebber Thijssse in het begin van deze eeuw door Nederlands mooiste bos- en heidegebieden: van de heidelandschappen in Drente, op de Veluwe en in Brabant tot de uitgestrekte Limburgse bossen. Thijssse vertelt over de planten, de dieren en de kenmerken van de landschappen waarin hij wandelt. De kleurenplaatjes van het album zijn onlosmakelijk met de tekst verweven. Ze zijn afzonderlijk bij het album geleverd.

Prof. dr. P. Zonderwijk, hoogleraar in de vegetatiekunde, plantenoecologie en onkruidkunde aan de Landbouwhogeschool te Wageningen, schreef de inleiding. Hij trekt hierin een vergelijking tussen de stand van zaken aan het begin van deze eeuw en nu.

Marja den Boer.

Het kwaliteitsprofiel van de Maas, 19 - 30 september 1982.

RIWA, Samenwerkende Rijn- en Maaswaterleidingbedrijven. Amsterdam, 1983. 10 blz., fig.

Van het rapport 'Het kwaliteitsprofiel van de Maas, 19 - 30 september 1982, ontving de redactie de verkorte uitgave. Hierin wordt kort ingegaan op de resultaten van een onderzoek naar de waterkwaliteit van de Maas dat met behulp van een meetboot werd uitgevoerd. Op een groot aantal meetpunten tussen de bron en de monding in de Brabantse Biesbosch werden monsters genomen. Behalve het zuurstofgehalte werden hierin de gehalten aan een groot aantal verontreinigende stoffen gemeten.

Voor Limburg worden als hoofdzones van verontreiniging opgegeven: Maastricht, Ur met zijtak, Maastricht, Roer (Roermond) en Venlo.

De natuurbeheerders in Frankrijk, België, Duitsland en Nederland, zullen door het RIWA gevraagd worden nader onderzoek uit te voeren naar de preciese oorzaken van de gevonden verontreinigende stoffen. Op basis van deze gegevens dient een (aanvullende) sanering van de lozingen plaats te vinden. Een verbetering van de waterkwaliteit is, onder meer, nodig voor de drinkwatervoorziening. Overigens is het Maaswater minder verontreinigd dan vele andere Europese rivieren.

Het integrale rapport is verkrijgbaar bij het RIWA-secretariaat, Postbus 8169, 1005 AD Amsterdam, tel. 020-5802555.

A.J. Lever